

РЕШЕНИЕ

№ 51

гр. ЛЕВСКИ, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛЕВСКИ в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Палмира Д. Атанасова

при участието на секретаря Янка Д. Иванова
като разгледа докладваното от Палмира Д. Атанасова Гражданско дело № 20224410100785 по описа за 2022 година

В исковата молба се твърди, че на 13.01.2020г. е сключена застраховка “Гражданска отговорност на автомобилистите” между страните, по силата на която е покрита отговорността на застрахования за лек автомобил марка *****, модел *****, с рег.№ *****, със срок на действие на застраховката за периода от 11.19 часа на 13.01.2020г. до 23.59 часа на 12.01.2021г., за което издадохме на застрахования комбинирана застрахователна полица № *****

Твърди се, че на 12.05.2020г., около 18,30 часа, на път Ш-303, на кръстовището с път VTR 1201 между с.Б. и с.Н., община П., ответникът, управлявайки лек автомобил марка *****, модел *****, с рег.№ *****, без да притежава валидно свидетелство за правоуправление на МПС, нарушавайки правилата за движение по пътищата - чл.50, ал.1 от ЗДвП, не пропуснал движещият се по път с предимство лек автомобил марка *****, модел *****, с рег.№ *****, като му отнел предимството и реализирал ПТП с материални щети.

Твърди се, че виновен за настъпилото ПТП е ответникът, съгласно Протокол за ПТП с бланков № *****.г. на РУ-МВР-П. към ОДМВР-В.Търново, тъй като с действията си е нарушил разпоредбата на чл.50, ал.1 от Закона за движението по пътищата, съгласно която норма на кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на пътни превозни средства от другите пътища са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство.

За извършеното нарушение на правилата за движение по пътищата на ответника е съставен АУАН сер.GA с бланков № *****.г. на РУ-МВР-П. към ОДМВР-В. Търново.

За настъпилото застрахователно събитие, въз основа на уведомление за щета от К.Т.И., ищцовото дружество е образувало застрахователна преписка /щета/ № ***** по описа на ***** ЕАД.

Твърди се, че размерът на имуществените вреди, нанесени от деликта на ответника на лек автомобил марка *****, модел *****, с рег.№ ***** е възлязъл на сумата от 2 785.14 лева, която е заплатена с нареждане за групово плащане от 01.06.2020г. на собственика на увредения автомобил - В.Т.И..

Твърди се, че съгласно чл.477, ал.1 от КЗ обект на застраховане по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е гражданската отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинените от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на моторни превозни средства, за които застрахованите отговарят съгласно българското законодателство или законодателството на държавата, в която е настъпила вредата, а съгласно чл.477, ал.2 от КЗ по задължителната застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите застраховани са собственикът, ползвателят и държателят на моторното превозно средство, за което е налице валидно сключен застрахователен договор, както и всяко лице, което извършва фактически действия по управлението или ползването на моторното превозно средство на законно основание, с оглед на което ответникът се явява застраховано лице по смисъла на закона; че съгласно чл.477, ал.3 от КЗ за трети лица по ал. 1 се смятат всички увредени лица с изключение на лицето, което отговаря за причинените вреди, както и всички правоимащи лица в резултат на неговата смърт; че правоимащите лица имат право на обезщетение за вредите, които произтичат само от качеството им на пострадали лица, с оглед на което В.Т.И. се явява увредено лице по смисъла на закона.

Твърди се, че съгласно чл.500, ал.2 от КЗ застрахователят има право да получи платеното обезщетение заедно с платените лихви и разноски от лицето, управлявало моторното превозно средство, когато не притежава правоспособност за управление на съответната категория моторно превозно средство, или на което временно е отнето свидетелството за управление на моторното превозно средство, че в случая ответникът е реализирал ПТП, като е управлявал автомобила без да притежава валидно свидетелство за правоуправление на МПС, видно от Протокол за ПТП с бланков № *****г. на РУ-МВР-П. към ОДМВР- В.Търново и че горепосочените обстоятелства обуславят правния интерес на ищцовото дружество да предяви настоящия иск с правно основание чл.500, ал.2 от КЗ, с който да претендира заплащането на платеното застрахователно обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите, поради което е депозирана исковата молба.

Моли се съда да постанови решение, с което: На основание чл.500, ал.2 от Кодекса на застраховането да осъди ответника **М. А. А., ЕГН *******, с постоянен адрес: *****, да заплати на ***** ЕАД, *****, сумата от **2 785.14 лева /две хиляди седемстотин осемдесет и пет лева и 14 стотинки/**, представляваща платено застрахователно обезщетение на В.Т.И. от с.Н.,

община П., по застрахователна преписка /щета/ № ***** по описа на *****, на основание застрахователна полица № *****, за имуществени вреди, нанесени на лек автомобил марка *****, модел *****, с рег.№ ***** при ПТП, реализирано от ответника на 12.05.2020г. на път Ш-303, на кръстовището с път VTR 1201 между с.Б. и с.Н., община П., **ведно със законната лихва** върху главницата от датата на предявяване на иска до окончателното плащане на сумата. Претендират се и направените деловодни разноски.

Ответникът в едномесечния срок по чл. 131 от ГПК е представил отговор на исковата молба и е изразил становище, че предявеният иск е процесуално допустим, но е неоснователен.

Твърди се, че съобразно разпоредбата на чл. 500, ал. 2 КЗ застрахователят има право да получи платеното обезщетение заедно с платените лихви и разноски от лицето, управлявало моторното превозно средство, когато не притежава правоспособност за управление на съответната категория моторно превозно средство, или на което временно е отнето свидетелството за управление на моторното превозно средство, че за да възникне регресното право на застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, е необходимо да се установи кумулативното наличие на следните положителни предпоставки: сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, осъществен деликт от застрахованото лице, управление на моторното превозно средство без свидетелство за управление, съответно от лице, на което временно е отнето свидетелството за управление на моторното превозно средство и плащане от застрахователя на увреденото лице на обезщетение за причинените вреди. Не се оспорва, че е налице валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите между ищеца и ответника в качеството му на застрахован, че ответникът е причинил ПТП (Протокол за ПТП № .1680969/10.11.2016 г.), че ищецът е заплатил на собственичката на увредения автомобил застрахователно обезщетение за причинените от пътнотранспортното произшествие имуществени вреди. Твърди се, обаче, че за да е налице правото на регрес на застрахователя към застрахования, следва ищецът да докаже наличието на визираната в разпоредбата на чл. 500, ал. 2 КЗ предпоставка, а именно: че ответникът е управлявал моторното превозно средство без свидетелство за управление, съответно, че свидетелството му за управление временно е било отнето. Твърди се, че доказателства в тази насока не са ангажирани, като единствено е направено твърдение в тази насока в ИМ, че в Протокол за ПТП е отразена констатацията на съставителя на протокола, че представеното свидетелство за управление на МПС от „ответникът не е валидно“. Твърди се, че последното обаче не съставлява хипотезата на чл. 500. ал. 2 КЗ, че в ЗДвП е предвидена административно наказателна отговорност в случаите, в които водачът на МПС не носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната

категория и контролния талон към него чл. 183 ЗДвП, както и че в случаите, когато водач управлява МПС без свидетелство за правоуправление (чл. 177 ЗДвП). Твърди се, че не се установява ответникът да не притежава валидно към датата на ПТП свидетелство за правоуправление, а посоченото обстоятелство в протокола за ПТП, че няма валидно свидетелство за правоуправление, не съставлява хипотезата на чл. 500. ал. 2 КЗ. Твърди се, че в този смисъл е решение № 80/16.09.2014 г. по т. дело № 897/2012 г. по описа на ВКС, ТК, с което е прието, че изразът "без свидетелство за управление" по смисъла на чл. 274. ал. 2 КЗ (отм.) означава, че водачът въобще няма издадено такова свидетелство за управление на МПС или издаденото свидетелство му е било отнето или иззето по реда на чл. 171. т. 4 ЗДвП. Твърди се, че мотивите на законодателя да предвиди регресна отговорност в този случай почиват на обстоятелство, че лице без свидетелство за управление поначало представлява висока опасност за движението и увеличава вероятността да настъпи покрития риск в резултат на действията на такова лице, че тази необорима житейска презумпция е следствие от липсата на придобити специални знания за управление на МПС, което става чрез преминаване на курс и проверка на усвоеното чрез полагане на специален изпит и едва при положителна оценка и наличието на другите изисквания, лицето получава удостоверение, че е правоспособен водач и му се издава свидетелство за управление по реда на Наредба № I-157/01.10.02 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на МПС, отчета на водачите и тяхната дисциплина.

Твърди се, че към датата на ПТП 12.05.2020г. ответникът е бил правоспособен водач, което е видно и от представеното по делото свидетелство за управление на МПС, валидно до 11.11.2026година, както и че към тази дата не е бил лишен временно от право да управлява МПС.

Моли се съда да постанови решение, с което да отхвърли предявения иск като неоснователен и недоказан. Претендират се и направените деловодни разноски.

Съдът, като прецени представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Видно от представените по делото доказателства, а и това не се спори от страните, че на 12.05.2020 г. около 18.30 часа на път III-303, на кръстовището с път VTR 1201 между с.Б. и с.Н., община П. ответникът, управлявайки лек автомобил марка ***** модел ***** с рег. № *****, нарушавайки правилата за движение по пътищата – чл. 50 ал.1 от ЗДвП, не пропуснал движещият се по път с предимство лек автомобил марка ***** модел „***** с рег. № ***** като му отнел предимството, в резултат на което било реализирано ПТП с материални щети.

Безспорно по делото е и обстоятелството, че за настъпилото застрахователно събитие, въз основа на уведомление за щето от К.Т.И. е образувана застрахователна преписка /щета/ № ***** по описа на ***** ЕАД, че размерът на имуществените вреди е определен на сумата от 2785,14 лв.,

която била заплатена на 01.06.2020 г. на собственика на увредения автомобил – В.Т.И..

Ищцовата страна основава претенцията си на разпоредбата на чл. 500 ал.2 от КЗ, съгласно която застрахователят има право да получи платеното обезщетение заедно с платените лихви и разноски от лицето, управлявало моторното превозно средство, когато не притежава правоспособност за управление на съответната категория моторно превозно средство, или на което временно е отнето свидетелството за управление на моторното превозно средство.

Спорен между страните е въпроса дали е налице някоя от хипотезите на чл. 500 ал.2 от КЗ – т.е. към момента на настъпване на ПТП-то М. А. А. да не е притежавал правоспособност за управление на съответната категория МПС или временно да му е било отнето свидетелство за управление на МПС.

Ищцовата страна твърди, че към момента на реализиране на ПТП А. не е притежавал валидно свидетелство за правоуправление на МПС, като се позовава на протокол за ПТП с бланков № ***** г. на РУ – МВР – П. към ОДМВР В. Търново.

За изясняване на спорния въпрос по делото, е изискана преписката от РУ МВР П., във връзка с реализираното ПТП, която е представена на съда и е приложена на л. 37-40 от делото.

Видно от представените със същата акт и НП е, че в тях изрично е посочено, че А. представя свидетелство за управление на МПС, с изтекъл срок на валидност. В протокола за ПТП е посочен № на СУМП на А. и е отразено, че същото не е валидно.

Предвид твърдението на ищцовата страна и направеното оспорване от ответната, че към момента на реализиране на ПТП ответника е бил правоспособен водач /въпреки отразеното в протокола, АУАН и НП, че същия представя свидетелство за управление на МПС, с изтекъл срок на валидност/, по делото е изискана и информация от Сектор ПП ОД МВР Плевен относно това, дали М. А. А. към момента на реализиране на ПТП – 12.05.2020 г. е бил правоспособен водач, в отговор на което от Сектор ПП ОД МВР Плевен е постъпило писмо /приложено на л. 34 от делото/, в което изрично е посочено, че към 12.05.2020 г. М. А. А. е правоспособен водач. Към писмото е приложена и справка за нарушител/водач, от която се установява, че на А. не са отнети и всички контролни точки.

Съгласно разпоредбата на чл. 500 ал. 2 от КЗ „Застрахователят има право да получи платеното обезщетение заедно с платените лихви и разноски от лицето, управлявало моторното превозно средство, когато не притежава правоспособност за управление на съответната категория моторно превозно средство, или на което временно е отнето свидетелството за управление на моторното превозно средство.

В първата хипотеза на разпоредбата на чл. 500 ал. 2 изр.1 от КЗ се включват случаите като изначална липса на издадено свидетелство за управление на МПС от съответната категория и отнемането му по реда на чл.

171 т. 4 от ЗДвП, съответно отнемането на всички контролни точки, тъй като водача след отнемането на контролните точки губи правоспособност, т.е. приравнява се на изначална липса и за да придобие правоспособност е необходимо да се яви на изпит пред съответните органи за придобиване на такава правоспособност – ал. 5 на чл. 157 от ЗДвП.

Втората хипотеза в изр. 1 ал.2 на чл. 500 от КТ урежда случаите на временно отнето свидетелство за управление на МПС като принудителна административна мярка или наложено наказание по административен или съдебен ред.

Както бе посочено по-горе видно от представените по делото писмени доказателства, е че М. А. А. е правоспособен водач за съответната категория, на същия не са отнети всички контролни точки, поради което и не е загубил своята правоспособност. По делото не са представени доказателства, а и няма такива твърдения А. да е бил лишен временно от правото да управлява МПС като принудителна административна мярка или наложено му наказание по административен или съдебен ред.

В разпоредбата на чл. 500 ал.2 от КЗ не се включват случаите при които СУМПС е изгубено, забравено или с изтекъл срок на валидност, тъй като тези обстоятелства не правят водача неправооспособен. В този смисъл е и решение № 80/16.09.2014 г. на ВКС по т.д. № 897/2012 г., II т.о.

Предвид изложеното, съдът приема, че по делото не са представени каквито и да било доказателства да е налице някое от основанията за приложение разпоредбата на чл. 500 ал.2 от КЗ, в резултат на което предявеният иск се явява неосновател и като такъв следва да бъде отхвърлен.

При този изход на делото, следва да бъде осъдена ищцовата страна да заплати на ответника направените от него деловодни разноски, а именно сумата от 600 лв. заплатена като възнаграждение за 1 адвокат, съгласно представения и приложен на л. 22 от делото договор за правна защита и съдействие. Други разноски по делото няма данни да са направени от ответника.

На основание изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от ***** ЕАД, *****, със седалище и адрес на управление на дейността *****, представлявано заедно от К.Х.Ч. – Главен изпълнителен директор и Б.А.В. – изпълнителен директор, чрез пълномощника им адвокат П. И. А. от АК – Плевен срещу М. А. А., ЕГН *****, с постоянен адрес: ***** иск с правно основание чл. 500 ал.2 от КЗ за сумата от 2 785.14 лева /две хиляди седемстотин осемдесет и пет лева и 14 стотинки/, представляваща платено застрахователно обезщетение на В.Т.И. от с.Н., община П., по застрахователна преписка /щета/ № ***** по

описа на *****, на основание застрахователна полица № *****, за имуществени вреди, нанесени на лек автомобил марка *****, модел *****, с рег.№ ***** при ПТП, реализирано от ответника на 12.05.2020г. на път Ш-303, на кръстовището с път VTR 1201 между с.Б. и с.Н., община П., **ведно със законната лихва** върху главницата от датата на предявяване на иска до окончателното плащане на сумата, **като НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА ***** ЕАД – със сочени по-горе данни **да заплати на М. А. А.** – със сочени по-горе данни на основание чл. 78 ал. 3 ГПК **направените деловодни разноси** в настоящото производство, **в размер на 600 лв.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ПЛЕВЕНСКИ ОКРЪЖЕН СЪД в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Левски: _____